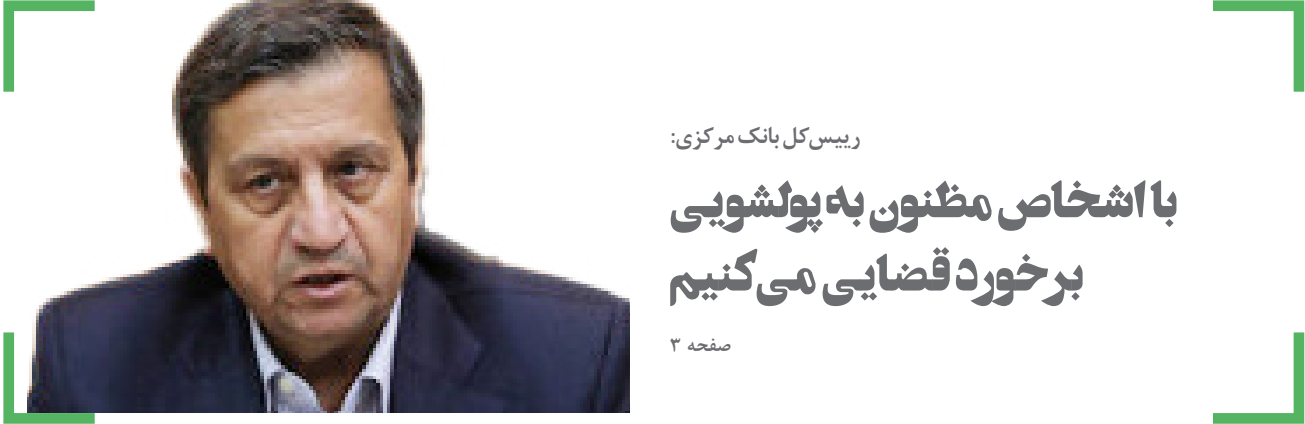

رئیس‌جمهور در جلسه غیر علنی سران عضو بریکس مطرح کرد؛

امنیت پایدار امنیت برای برخی و ناامنی برای دیگران نیست

روز شنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۵، جلسه غیر علنی سران عضو بریکس که در دهلی‌نو برگزار شد. رئیس‌جمهور با بیان اینکه «حکمرانی فراگیر جهانی و تقویت چند جانبه‌گرایی» امروز اهمیت دو چندانی دارد، تصریح کرد:اگر نظام چندجانبه

شرح در صفحه ۲

رئیس ستاد نوسازی ناوگان حمل‌ونقل ایدرو:	مدیرعامل توانیر خبر داد:	در معاملات فرابورس خبرداد:
ظرفیت اسقاط وسيله نقلیه سالانه ۱/۴ میلیون دستگاه است	کشف ۱۳ هزار دستگاه غیرمجاز استخراج رمزار از ابتدای امسال	عبور نرخ اوراق تسهیلات مسکن از ۱۰۰ هزار تومان
صفحه ۳	صفحه ۱	صفحه ۳

ماهی‌های زاینده‌رود آبریان بی آب

در پی قطع جریان آب زاینده رود در پامداد ۱۵ شهریور و پس از یک دوره تقریباً سه ماهه، هزاران ماهی و بچه ماهی در بستر خشک و مانداب‌های این رودخانه تلف شدند. اداره کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان گر چه مسوولیت این موضوع را با شرکت

آب منطقه‌ای دانسته اما عملیات نجات ماهی‌های گرفتار در مانداب‌ها را از روز ۲۰ شهریور آغاز کرده است. سعید اسدالله نصرآبادی روز شنبه اظهار داشت: عملیات انتقال بخشی از ماهی‌های گرفتار در مانداب‌های زاینده رود که از روز گذشته، ۲۰ شهریور آغاز شده، ممکن...

ادامه در صفحه ۴

اخبار

شناسه‌دار شدن کارت سوخت جایگاه‌داران چه مزایایی دارد؟

دلیل حضور ترکیباتی مثل بنزن، برای مصرف‌کننده و به‌ویژه کارگرانی که ساعات طولانی در معرض این مواد هستند، خطرات

تنفسی و خونی جدی ایجاد می‌کند.

از منظر اقتصادی هم، این انحراف معنایی جز «سوخت‌خواری صنایع غیرمجاز» ندارد؛ یعنی گروهی خاص، سهم پارانهای که برای حمل‌ونقل عمومی در نظر گرفته شده را به جیب می‌زنند و دولت ناچار می‌شود برای جبران ناترازی، واردات بنزین یا طرح‌های پرهزینه افزایش ظرفیت پالایشی را در دستور کار قرار دهد. هزینهای که در نهایت به بیت‌المال و جیب همان مردم برمی‌گردد.

***راه‌حل فقط نظارتی نیست**

بااین حال، کارشناسان براین نکته تأکیدمی‌کنند که شناسه‌دار کردن کارت جایگاه، اگر چه گام ضروری است، اما به‌تنهایی کافی نیست. تا وقتی که اختلاف قیمت بنزین پارانهای و حلال‌های صنعتی این‌قدر فاحش باشد، انگیزه انحراف سوخت وجود خواهد داشت و سودجویان همیشه راه‌های جدیدی برای دور زدن نظارت

پیدایمی‌کنند.

به همین دلیل، دو راهکار مکمل از سوی صاحب‌نظران مطرح می‌شود: نخست، تسهیل دسترسی قانونی تولیدکنندگان واقعی رنگ و حلال به مواد اولیه استاندارد از طریق بورس انرژی یا شبکه توزیع مویرگی، به گونه‌ای که دیگر نیازی به رجوع به بازار موازی نباشد. دوم، نظارت صنفی و نمونه‌برداری ادواری از تینرها و حلال‌های موجود در بازار؛ چرا که آنالیز شیمیایی این محصولات به‌راحتی نشان می‌دهد آیا از بنزین جایگاهی تولید شده‌اند یا از حلال مجاز. در صورت اثبات، این اقدام می‌تواند ذیل عنوان قاچاق سازمان‌یافته فرآورده پارانهای، جرم‌انگاری و پیگیری قضایی شود. آنچه مسلم است، هوشمندسازی کامل زنجیره توزیع سوخت از جایگاه تا مصرف‌کننده نهایی، دیگر یک انتخاب نیست؛ بلکه ضرورتی است که هم بار مالی دولت را سبک می‌کند، هم جان و سلامت مصرف‌کنندگان را تضمین می‌نماید و هم از انحراف منابع ملی در مسیرهایی که هرگز برایشان طراحی نشده، جلوگیری به عمل می‌آورد.

تراکش‌ها قابل ردیابی خواهد بود. چند سازو کار کلیدی در این راستا فعال یا در دستور کار قرار گرفته است:

اول، انتساب کارت به اپراتور یا شیفت کاری مشخص؛ یعنی هر بار که از کارت جایگاه استفاده می‌شود، مشخص باشد چه کسی، در چه ساعتی و روی کدام نازل سوخت تحویل داده است. این شفافیت، مسئولیت‌پذیری را به جایگاه‌بر می‌گرداند و از ایجاد فضای می‌سئولیتی جلوگیری می‌کند.

دوم، محدودیت حجم و زمان؛ برداشت از کارت جایگاه محدود به حجم مشخصی در هر تراکش می‌شود و بین دو سوخت‌گیری کارشناسان معتقدند این سه سازو کار در کنار هم، می‌تواند حجم قابل توجهی از بنزین انحرافی را به چرخه رسمی مصرف برگرداند؛ حجمی که بر اساس برآوردهای غیررسمی، بخشی از

ناترازی بنزین کشور را تشکیل می‌دهد.

***ضرری که فقط به اقتصاد برنمی‌گردد**

شاید در نگاه اول، انحراف بنزین به کارگاه‌های تینر یک تخلف صرفاً اقتصادی به نظر برسد؛ اما پیامدهای آن بسیار گسترده‌تر است. از منظر ایمنی، بنزین موتور به دلیل فشار بخار بالا و ترکیبات آروماتیک سبک، بسیار سریع‌تر از حلال‌های استاندارد تبخیر می‌شود. استفاده از آن در تولید تینر و رنگ، خطر انفجار و آتش‌سوزی در کارگاه‌های کوچک و محیط‌های بسته را چند برابر می‌کند. هر ساله بخشی از حوادث تلخ آتش‌سوزی در کارگاه‌های رنگ و حلال، ریشه در همین جایگزینی غیرمجاز دارد. از منظر بهداشت عمومی نیز تینرهای تهیه‌شده از بنزین، به

کارت سوخت جایگاه‌داران شناسه‌دار می‌شود تا بنزین پارانهای از مسیر جایگاه‌ها به کارگاه‌های غیرمجاز تینر و رنگ و قاچاق به خارج از کشور سرازیر نشود.

مردمی که این روزها پشت جایگاه‌های عرضه بنزین منتظر نوبت سوخت‌گیری هستند، شاید ندانند که بخشی از بنزینی که در پالایشگاه‌ها و با هزینه ارزی سنگین تولید می‌شود، هرگز به باک خودرویی نمی‌رسد. بخشی از این سوخت گران‌قیمت، از مسیر کارت‌های سوخت جایگاه‌داران به سمت کارگاه‌های خرد تولید تینر و رنگ، و حتی مرزهای کشور برای قاچاق، سرازیر می‌شود. حال کشور برای قاچاق، سرازیر می‌شود. حالگاه‌داران، این پنجره فرصت برای سودجویان بسته شود؛ سازو کاری که به گفته کارشناسان می‌تواند یکی از مسیرهای پنهان ناترازی بنزین کشور را مسدود کند.

اما این شناسه‌دار کردن چیست؟ چه کسانی از این مسیر سوخت را انحراف می‌دهند؟ چرا صنایعی مثل تولید تینر و رنگ، به جای خرید حلال مجاز، به سراغ بنزین پارانهای جایگاه‌ها می‌روند؟

***بنزین چگونه به تینر و رنگ تبدیل می‌شود؟**

برای درک ماجرا باید بدانیم که تولیدکنندگان تینر، حلال رنگ و مواد شست‌وشوی صنعتی، برای ساخت محصول خود به حلال‌های هیدروکربنی نیاز دارند؛ موادی که به‌طور قانونی در بورس انرژی یا از طریق پتروشیمی‌ها با نام‌هایی مثل حلال ۴۰۲ عرضه می‌شوند. اما نکته اینجاست که قیمت این حلال‌ها در بازار، چندین برابر قیمت بنزین پارانهای در جایگاه‌هاست.

این اختلاف قیمت فاحش، انگیزه‌ای سرکشنده برای برخی تولیدکنندگان خرد و غیرمجاز ایجاد می‌کند. به جای خرید حلال استاندارد، بنزین بنزین‌پایه را از جایگاه‌ها تهیه کنند و آن را به تینر تبدیل کنند. از آنجا که خرید بنزین با باک خودرو محدودیت حجمی دارد، این افراد به سراغ روش‌های دیگری می‌روند: سوخت‌گیری قلمای و خارج از باک، با استفاده از کارت‌های سوخت جایگاه‌داران.

کارت جایگاه‌دار در گذشته ابزاری بود برای سوخت‌رسانی به خودروهایی که به هر دلیل کارت شخصی نداشتند یا از سامانه خارج بودند. اما همین ابزار مفید، به معبر ورود سوخت به بازار غیررسمی تبدیل‌شده؛ به گونه‌ای که برخی با استفاده از این کارت‌ها، بنزین را در دبه، گالن و مخازن مخفی وانتهای تخلیه می‌کردند. نبود اتصال میان کارت جایگاه و هویت فرد سوخت‌گیرنده، ردیابی این تراکش‌های مشکوک را تقریباً غیرممکن می‌ساخت.

***شناسه‌دار شدن یعنی چه؟**

شناسه‌دار کردن کارت سوخت جایگاه‌داران در واقع یعنی برداشتن گام بعدی در مسیر هوشمندسازی سامانه سوخت. در این طرح، هر کارت جایگاه به هویت مشخصی متصل می‌شود و

اخبار

مدیرعامل توانیر خبر داد:

کشف ۱۳ هزار دستگاه غیرمجاز استخراج رمزارز از ابتدای امسال

***پرداخت بیش از ۳۰ میلیارد تومان پاداش به گزارش دهندگان فعالیت ماینرها**

اله داد از وقوع نزدیک به ۲۱ مورد آتش‌سوزی در سال جاری به دلیل استفاده از دستگاه‌های استخراج رمزارز در منازل یا محل کسب و کار خبر دادو یادآور شد: این دستگاه‌ها هنگام فعالیت حرارت زیادی تولید می‌کنند و دمای محل فعالیت آن‌ها به حدود ۸۰ درجه می‌رسد که در صورت مجاورت با کابل‌ها و تجهیزات، موجب آتش‌سوزی و سرایت آن به منازل مجاور می‌شود، از همین رو خطر آتش سوزی در کمین مراکز استخراج رمزارز نیز وجود دارد.

مدیرعامل شرکت توانیر با بیان اینکه بخش قابل‌توجهی از کشفیات نتیجه گزارش‌های مردم مسئولیت شناس بوده است، از شهروندان درخواست کرد برای حفظ تاب‌آوری شبکه و جلوگیری از آسیب به وسایل برقی خود، موارد مشکوک را به سامانه ۱۵۲۱-۳۰۰۰ گزارش کنند.

وی در زمینه نحوه تشخیص فعالیت غیرمجاز رمزارز توسط شهروندان، اضافه کرد: بیش از ۵۰ درصد کشفیات با کمک مردم انجام شده و تاکنون بیش از ۳۰ میلیارد تومان پاداش به گزارش‌دهندگان پرداخت شده است. اله داد گفت: رفت‌وآمدهای مشکوک، صدای غیرعادی تجهیزات، گرمای زیاد و نوسان برق، از جمله نشانه‌هایی است که می‌تواند توجه مردم را جلب کند؛ برای نمونه، گزارش‌های مردمی در اصفهان منجر به کشف ۲۴ دستگاه ماینر در یک واحد مسکونی شد که مصرف برق آن معادل ۲۴ خانه بود و به‌طور طبیعی افت ولتاژ و نوسان ایجاد می‌کرد. مدیرعامل توانیر درباره نحوه فعالیت قانونی برای استخراج رمزارز نیز گفت: با توجه به شرایط انرژی کشور و کاهش تولید گاز، پیشنهاد توقف ۲ تا ۳ ساله صدور پروانه‌های جدید مزارع قانونی رمزارز داده شده است. به گفته اله داد، در گذشته بر اساس مصوبه هیات وزیران، فقط برای مراکز مستقر در شهرک‌های صنعتی و مناطق آزاد که امکان تامین برق سنگین و صنعتی دارند، مجوز فعالیت قانونی استخراج رمزارز صادر شده است.

وی تأکید کرد: دارندگان مجوز نیز مطابق مقررات و در زمان‌هایی که برق مازاد وجود دارد، مجاز به فعالیت هستند؛ در دوره اوج بار، امکان فعالیت این مراکز وجود ندارد و به‌بربرداری آن‌ها باید خارج از زمان اوج مصرف و طبق ضوابط انجام شود.

مدیرعامل شرکت توانیر از کشف ۱۳ هزار دستگاه غیرمجاز از ابتدای امسال تا پایان مرداد خبر داد و گفت: مقابله با این پدیده دفاع از زیرساخت‌های انرژی کشور در برابر سوداگری‌هایی است که به اموال عمومی آسیب می‌زند.

محمد اله‌داد با بیان اینکه مقابله با دستگاه‌های استخراج غیرمجاز رمزارز (ماینرها) از ابتدای امسال با جدیت دنبال شده است، اظهار داشت: مصرف برق این دستگاه‌ها در حد مصارف صنعتی است و فعالیت آن‌ها در مناطق مسکونی، ضمن ایجاد نوسان ولتاژ، به وسایل برقی مشترکان و تجهیزات شبکه آسیب می‌رساند.

وی با بیان اینکه استفاده از دستگاه‌های استخراج رمزارز در برخی مناطق کشور گسترش یافته است، افزود: کارکنان صنعت برق به توانمندی لازم در زمینه کشف دستگاه‌ها دست یافته‌اند و در این مسیر، حمایت دستگاه‌های قضایی، انتظامی و امنیتی نیز بسیار موثر بوده است.

اله‌داد تعداد واقعی دستگاه‌های استخراج رمزارز که به صورت غیرمجاز فعال هستند را بیش از کشفیات صورت گرفته دانست و گفت: موضوع ماینرها فقط یک سوداگری انرژی یا درآمد کثیف نیست، بلکه زیرساخت انرژی کشور را هدف قرار می‌دهد و به همین دلیل بسیاری از کشورها نیز با این پدیده مقابله می‌کنند.

وی یادآور شد: چین از سال ۲۰۲۱ استخراج رمزارز را ممنوع کرده و روسیه نیز از ابتدای ۲۰۲۵ در ۱۰ استان و در هفته‌های اخیر در بسیاری از ایالت‌های بزرگ و حتی مسکو، محدودیت‌های گسترده‌ای برای این فعالیت اعمال کرده است.

اله داد با بیان اینکه استخراج رمزارز علاوه بر ایجاد چالش در حوزه انرژی، منجر به نابودی فرصت‌های شغلی می‌شود، اظهار داشت: برق مصرفی یک مزرعه رمزارز با ۳۰ یا ۴۰ دستگاه به اندازه یک کارگاه تولیدی است و به همین دلیل می‌توان گفت با فعالیت دستگاه‌های غیرمجاز استخراج رمز ارز، اشتغال در کشور نیز آسیب می‌بیند زیرا همین برق مصرفی می‌تواند در یک کارگاه تولیدی محصولات راهبردی ایجاد کرده و ارزش افزوده و اشتغال برای کشور به همراه داشته باشد.